ברודער מאָרד

געכסט אינטערעסאנטער און שפּאנענדער ראָמאן

(פארטזעצונג)

א שאד, א שאד, האט מאקארטי אויס־נערופן.

— פאטער, דו האסט דאך מיר געזאגט, אז דו ווילסט מיט מיר ריידן וועגן א פא־מיליען אנגעלעגנהייט, — זאג מיר ליבער, פון וואס ווילסטו דאס איינגטלאך ריידן מיט מיר.

מאקארטי האט אנגעהויבן צו הוסטן ווי איינער וועלכער ווארגט זיך מיט א ביין, ער האט פארשטאנען אז מיט אזא גראדן, ערלאכן און אפענעם כאראקטער, ווי זיין טאכטער איז, קאן מען גאר נישט מאכן, מיט די חכמות און קונסטשטיק וועלכע די אמעריקאנער רופן "בלאפן" און די איירא־פייער זאגן "וארפן יענעם זאמד אין די אויגן". מיט אזא כאראקטער מוז מען זיין אפנהערציג און ריידן וואס מען דארף. ער האט איינגעזעהן, אז ער מוז מיט איר ריידן גאנץ אפן.

— מערי, דו ביזט שוין אין די יארן ווען א מיידל דארף חתונה האבן, — האט ער אנגעהויבן, האסטו שוין דאריבער נאכ־געדאכט.

— צו וואס פרעגסטו עס ?

— איך בין דאך דיין פאטער און דארף אויף דעזקערע אביעד דעם.

— פאטער ! צו וואס טויג דאס פלוי־דערן ? איך פארשטיי אז דו ביזט געקומען צו מיר מיט א געוויסן פלאן. זאג מיר דיין פלאן, וועל איך וויסן וואס דיר צו ענטפע־רען.

— דו האסט פאלקאם רעכט, טאכטער. עס איז איבעריג פיל צו ריידן. — דער אלטער ארמסטראנג איז נאר וואס געווען ביי מיר.

— ער ? — האט מערי געפרעגט אי־בערראשט.

מאקארטי האט זיך צעלאכט :

— ניין, מיין טאכטער ! אט האסטו שוין א טעות ! דענקסטו ווירקלאך, אז דער אלטער ארמסטראנג דענקט נאך צו הייר־ראטן.

— וואס זאל איך וויסן, פאטער ? דו זאגסט מיר האלבע ווערטער פון וועלכע איך קאן ניט קלוג ווערן.

— נו, גוט, ליבע טאכטער ! איך וועל מיט דיר ריידן גאנצע ווערטער, — דער אלטער ארמסטראנג איז געקומען בעטן דיין האנט פאר זיין זון דזשיימס.

מערי האט געשווינגן.

— דו ווייסט דאך געוויס, אז דער אל־טער ארמסטראנג איז זייער רייך, — האט מאקארטי ווייטער געזאגט, — ער האט נאר איין איינציקן זון, וועלכער וועט פרי־ער אדער שפעטער ירשון'ען דאס גאנצע פארמענן. איז עס ניט א גליק פאר אונז.

דער אלטער ארמסטראנג שעצט דיך און אכטעט דיך זייער. ער האט מיר אליין גע־זאגט, אז ער האלט דיך פאר א גוט, קלוג און פעאיק מיידל. ער וועט פאלגן אלעס וואס דו וועסט אים הייסן. דו וועסט זיין די קיניגין פון זיין הויז, דו וועסט באהערשן דעם פאטער און דעם זון, דו וועסט טאן, וואס דו וועסט וועלן. איז עס ניט א גליק.

— און וואס האסטו געענטפערט דעם אלטן ארמסטראנג.

— איך האב אים געענטפערט, אז איך מוז פריער איבעררייד־ן מיט דיר איבער אזא וויכטיקע אנגעלעגנהייט.

— איך בין דאך דיין פאטער און דארף אויף דעזקערע אביעד דעם.

— פאטער ! צו וואס טויג דאס פלוי־דערן ? איך פארשטיי אז דו ביזט געקומען צו מיר מיט א געוויסן פלאן. זאג מיר דיין פלאן, וועל איך וויסן וואס דיר צו ענטפע־רען.

— דו האסט פאלקאם רעכט, טאכטער. עס איז איבעריג פיל צו ריידן. — דער אלטער ארמסטראנג איז נאר וואס געווען ביי מיר.

— ער ? — האט מערי געפרעגט אי־בערראשט.

מאקארטי האט זיך צעלאכט :

— ניין, מיין טאכטער ! אט האסטו שוין א טעות ! דענקסטו ווירקלאך, אז דער אלטער ארמסטראנג דענקט נאך צו הייר־ראטן.

— וואס זאל איך וויסן, פאטער ? דו זאגסט מיר האלבע ווערטער פון וועלכע איך קאן ניט קלוג ווערן.

— נו, גוט, ליבע טאכטער ! איך וועל מיט דיר ריידן גאנצע ווערטער, — דער אלטער ארמסטראנג איז געקומען בעטן דיין האנט פאר זיין זון דזשיימס.

מערי האט געשווינגן.

— דו ווייסט דאך געוויס, אז דער אל־טער ארמסטראנג איז זייער רייך, — האט מאקארטי ווייטער געזאגט, — ער האט נאר איין איינציקן זון, וועלכער וועט פרי־ער אדער שפעטער ירשון'ען דאס גאנצע פארמענן. איז עס ניט א גליק פאר אונז.

— מערי, דו ביזט שוין אין די יארן ווען א מיידל דארף חתונה האבן, — האט ער אנגעהויבן, האסטו שוין דאריבער נאכ־געדאכט.

— צו וואס פרעגסטו עס ?

— איך בין דאך דיין פאטער און דארף אויף דעזקערע אביעד דעם.

— פאטער ! צו וואס טויג דאס פלוי־דערן ? איך פארשטיי אז דו ביזט געקומען צו מיר מיט א געוויסן פלאן. זאג מיר דיין פלאן, וועל איך וויסן וואס דיר צו ענטפע־רען.

— דו האסט פאלקאם רעכט, טאכטער. עס איז איבעריג פיל צו ריידן. — דער אלטער ארמסטראנג איז נאר וואס געווען ביי מיר.

— ער ? — האט מערי געפרעגט אי־בערראשט.

מאקארטי האט זיך צעלאכט :

— ניין, מיין טאכטער ! אט האסטו שוין א טעות ! דענקסטו ווירקלאך, אז דער אלטער ארמסטראנג דענקט נאך צו הייר־ראטן.

— וואס זאל איך וויסן, פאטער ? דו זאגסט מיר האלבע ווערטער פון וועלכע איך קאן ניט קלוג ווערן.

— נו, גוט, ליבע טאכטער ! איך וועל מיט דיר ריידן גאנצע ווערטער, — דער אלטער ארמסטראנג איז געקומען בעטן דיין האנט פאר זיין זון דזשיימס.

מערי האט געשווינגן.

— דו ווייסט דאך געוויס, אז דער אל־טער ארמסטראנג איז זייער רייך, — האט מאקארטי ווייטער געזאגט, — ער האט נאר איין איינציקן זון, וועלכער וועט פרי־ער אדער שפעטער ירשון'ען דאס גאנצע פארמענן. איז עס ניט א גליק פאר אונז.

דער אלטער ארמסטראנג שעצט דיך און אכטעט דיך זייער. ער האט מיר אליין גע־זאגט, אז ער האלט דיך פאר א גוט, קלוג און פעאיק מיידל. ער וועט פאלגן אלעס וואס דו וועסט אים הייסן. דו וועסט זיין די קיניגין פון זיין הויז, דו וועסט באהערשן דעם פאטער און דעם זון, דו וועסט טאן, וואס דו וועסט וועלן. איז עס ניט א גליק.

— און וואס האסטו געענטפערט דעם אלטן ארמסטראנג.

— איך האב אים געענטפערט, אז איך מוז פריער איבעררייד־ן מיט דיר איבער אזא וויכטיקע אנגעלעגנהייט